

¶ He libro es de omis reman-

D. FRAS

MI ROTERODAMI

Paraphrasis in Euangelio

lum secundū IO

ANNEM,

ad Illu

Strissium Principem

FERDINAN

DVM muc

primus

CX

cufa,

Cum privilegio.

1724 Oct 20 & 21 (cont'd) (and George) from Walker & Hill's New York
1725 Oct 22 & 23 (cont'd) (and George) from Walker & Hill's New York

W^o Cento
es della Comp^a de Jesus desalaz desallaria
y por dignitudo se opone al opamento

ILLVSTRISSIMO PRINCIPI
 D. FERDINANDO, AVS
 TRIAE, ARCHISTRA
 TEGO, CAROLI
 CAESARIS GER
 MANO, Eraf
 mus Rotero
 damus.
 S. D.

PNNO SVPERIORE PARA
 phrasim in Euangeliū Matthæi, ma-
 gis ex autoritate R.D.Matthæi Cardi.
 Sedunēsis, quām ex animi mei iudicio
 suscepere, Ferdinandē Principum inte-
 gerrime: partim quod ipsa maiestas operis, religione
 quadam animum meū ab attrectatione submoueret:
 partim quod & alioqui plurimæ variaz̄q; difficultates
 imbecillitatem meā sibi probe conscientiam ab aggrediē
 do deterrent. Iamq; mihi videbat in totū huius ge-
 neris scriptione defunctus. Tamen nescio quo pacto
 rursus huc me perpulit, tum superioris audacia suc-
 cessus, tum summorum virorum autoritas, quorum
 voluntati non satissimacere, mihi vehementer sit inhu-
 manum: iussis non parēte nephas quidem erat, vt
 a 2   Ioā,

ERASMI RO
TERODAMI PARAPHRASIS IN
EVANGELIVM IOAN,
NIS APOSTOLI.

ATVRA dīuina, quo-
niā in īmēpsum su-
perat imbecillitatem hu-
mani ingenii, quālibet
alioqui felicis ac perspi-
caciis, nec sensibus no-
stris, vt est, potest perci-
pi, nec animo concipi,
nec imaginatione fingi,
nec verbis explicari: quā-

quam autem in rebus conditis vestigia quaedam sub-
lucent diuinæ potētiæ, sapientiæ, ac bonitatis (sit quidē
vt similitudines ductæ ab his reb⁹, quas vtcunq; sen-
sibus, ingenioq; cōpleteſtimur, adducant nos in tenuē
aliquā & vmbraſicā terum incōprehensibiliū cogni-
tionē, vt eas veluti per ſomniū, ac nebulā vtcunq; lco
templemū) nulla tñ similitudo duci pōt à rebus vllis
cōditis, ſiue ſpeſtes angelos ſiue coelorum machinā, ſiue
hæc inferiora corpora, nostris ſenſibus ita familiaria,

vt tamen

damus quod petitur tanta sanguinis Christiani iactura. Leue est, vile est, temporarium est. Interim ferarum ritu quid aliud quam mutuo laniatu viuum? Et cum his factis nobis pollicemur cœlum, ubi summa pax est, ubi perfecta charitas. Et qua fiducia pollicemur? quia semel in morte confessi sumus: quia diploma pontificis emimus quod liberat à purgatorio: quia morientes iussimus ut pro sepultis peragatur multa magnifica, que parentalia: quia subornauimus qui pro nobis visitat Hierosolymam, Limina Petri, aut Compostelam, ne commemorem his etiam ineptiora: Quod genus, ubi moriturus se tutu credit, si sepeliatur amictus veste Frâciscani, aut Dominicani. Vnde, quæso, inter Christianos tanta cruditas? Nimirum quia non legimus Euangeliū, aut si legimus, obiter & oscitanter legimus. Hæc adieccimus optime lector, quod forte vacabant aliquot paginæ. Bene vale.

Pataphrasæ in quatuor Euâgelistas autore Des.

ERASMO ROTEROD.

~~ad brevia~~ recognitæ absolutæ sunt

Compluti in Aedibus Michaelis de Egua. Anno dñi. M. D.
XXV.

Ostauo Kls. decembris.